

Drepturi și obligații creștine

Drepturi și obligații creștine

Drepturile cuvenite poziției de creștin

În rândurile ce urmează sunt prezentate trei slujbe, trei sfinte demnități date personal fiecărui credincios adevărat:

- 1) de a fi canalele de comunicație ale Duhului Sfânt (Ioan 7.38);
- 2) de a oglindi chipul Domnului Isus Hristos, Mântuitorul lor (2 Corinteni 3.18);
- 3) de a urma pilda lui Dumnezeu (imitatorii Lui - Efeseni 5.1).

Aceste trei drepturi de o mare valoare le are orice copil al lui Dumnezeu, orice mădular al Domnului Hristos de pe fața pământului, însă este trist că sunt mulți care nu le cunosc, care nu se bucură de ele și care nici nu le prețuiesc, tot așa cum sunt creștini care încă nu știu că păcatele le sunt iertate și că au viața eternă. Dar voia lui Dumnezeu este ca și cel mai plăpând copilăș al Său să guste din binecuvântările date în dar tuturor celor care cred în singurul Fiu al lui Dumnezeu.

Și putem adăuga că drepturile cuvenite poziției de creștin, însușirea de a se bucura de ele, demnitatea și puterea de a le păstra și de a le mărturisi sunt rodul prețios al harului suveran,

- Viața veșnică, cu toate binecuvântările ei, este darul lui Dumnezeu;
- Izvorul din care curg toate aceste daruri este inima lui Dumnezeu;
- Canalul prin care ajung ele la noi este jertfa Domnului Isus;
- Dreptul moral, în temeiul căruia le primim este Cuvântul lui Dumnezeu;
- Puterea care ne face să ne bucurăm de ele și să le prețuim este Duhul Sfânt de la care vine orice lucru bun și orice dar desăvârșit.

1. Meditând puțin la primul punct vom vedea cum fiecare din noi este un canal prin care comunică Duhul Sfânt: „Și, în cea din urmă zi, ziua cea mare a sărbătorii, Isus stătea și striga: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea! Cine crede în Mine, după cum a spus Scriptura, din inima lui vor curge râuri de apă vie”. (Ioan 7.37,38). Ce har strălucește în aceste cuvinte!

Orice suflet însetat este invitat să vină. Nimic nu este mai simplu. Îi este cuiva sete? Spre el este îndreptată această invitație. Dreptul moral în temeiul căruia poate veni este - simplu - să fie însetat. Domnul Isus dă apă vie oricui vine la El: „Dacă ai cunoaște darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: «Dă-Mi să beau!», tu ai fi cerut de la El, și ți-ar fi dat apă vie”. „Dar cine va bea din apa pe care i-o voi da Eu nicidecum nu va înseta niciodată, ci apa pe care i-o voi da Eu va deveni în el izvor de apă, țâșnind spre viața eternă”. (Ioan 4.10, 14).

Fie că este vorba de „izvor de apă din care va țâșni în viața veșnică”, fie de „râuri care curg”, toate sunt darul curat al lui Dumnezeu, gratuit, pentru orice sărman suflet însetat, absolut gratuit, ca și aerul pe care îl respirăm și ca lumina care ne luminează. Nu este nici o trudă din partea noastră, nici o cerință a legii de îndeplinit, ci, simplu, „să vină la Mine și să bea”. Domnul Hristos nu spune: să vină la Mine și să scoată apă! Este o mare deosebire între a bea și a scoate apă. Putem să scoatem apă pentru alții, fără ca noi să bem, dar pentru ca să putem fi canale de binecuvântare trebuie ca noi înșine să bem, căci numai atunci vor curge râuri de apă vie.

Când îți este sete și apa vie este lângă tine, nu ai de făcut nici un efort ca să bei și vei avea un belșug de bucurie, o binecuvântare negrăită, atât pentru tine, cât și pentru alții; și valuri de laude se vor urca la tronul lui Dumnezeu, de unde apoi o ploaie de alte binecuvântări se va revărsa peste tot.

Pătrundeți voi adâncimile acestui mare har de a fi canalul de comunicație al Duhului Sfânt?

2. Al doilea drept mare și sfânt dat oricărui mădular al trupului Domnului Hristos este de a oglindi chipul Domnului Hristos. Cu toate acestea, nu toți pot să-l cunoască, să-l prețuiască și să se bucure de el; totuși, acest drept este al lor, iar din partea lui Dumnezeu nu este nici o piedică pentru ca cel mai slab credincios să nu fie oglinda strălucitoare a chipului Domnului Isus Hristos.

Dar cum va fi? Să ascultăm răspunsul apostolului: „Dar noi toți, privind ca într-o oglindă, cu fața descoperită, gloria Domnului, suntem transformați în același chip, din glorie spre glorie, ca de la Duhul Domnului” (2 Corinteni 3.18).

Versetele 51-60 din Fapte 7 descoperă o frumoasă pildă a cuvintelor apostolului. Ștefan vedea chipul strălucitor al Domnului Hristos așa cum ar trebui să vadă orice creștin. El era plin de Duhul Sfânt, avea ochii pironiți spre cer și privea la Domnul Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu. Urmarea văzută era să-l schimbe în chipul Aceluia la care privea. Fața lui era ca o față de înger în care străluceau razele gloriei cerești a scumpului său Mântuitor. Toți cei din sobor nu puteau să privească la ce privea Ștefan, adică la Domnul Isus, dar îl vedeau pe Domnul Hristos oglindit în el. Lumea nu-L poate vedea pe Domnul Isus, dar noi îl vedem prin credință; cu cât mai mult ne adâncim privirile în El, cu atât mai mult chipul Său se va vedea în noi. Așa trebuie să și fie! Ca să privești un lucru ce te-a subjugat, nu-ți trebuie nici un efort, dar privind cufundat acel lucru, cu siguranță se va oglindi în tine lucrul la care privești.

Dacă am gândi: încerc să-L oglindesc pe Domnul Isus, nu am face decât să ne arătăm nebulia; dar dacă inima ne este plină de Domnul Isus, copleșită în întregime, El Se va vedea în toate cuvintele, gesturile și căile noastre, în toată comportarea noastră, pas cu pas; și acesta este adevăratul creștinism, trăit cu totul deosebit de tot ceea ce este religiozitate, misticism sau evlavie firească, caricaturi mizerabile, nicidecum adevăruri divine și cerești.

Poate spunem că Ștefan ilustrează un caz cu totul deosebit, el fiind un martir. Dar, de fapt, nu suntem chemați toți să fim martiri? Un „martir” este pur și simplu un „martor”. Expresia „armata aleasă de martori” ne este familiară tuturor și îi înțelegem prin ea pe creștinii care au murit pentru credința în Domnul Isus Hristos.

Dar tot martori ai Domnului Hristos sunt și aceia încă în viață, la fel de prețioși ca și aceia care mor pentru Domnul Isus și depind numai de harul lui Dumnezeu. Dacă un om este trimis la rugul de foc sau la ghilotină, harul lui Dumnezeu îl sprijină și suferințele lui nu durează decât puțin timp. Dar, pe de altă parte, martorul care este în viață rânduit să treacă prin lungul șir al suferințelor, încercărilor, luptelor și necazurilor unei lungi călătorii pe acest pământ purtând ocara Domnului Hristos, gemând sub povara răului care este în lume și chiar în Biserică, tot harul lui Dumnezeu îl sprijină pe deplin și pe acest martor în toată lucrarea pe care o are de făcut. Același har care-l îmbărbătează pe martir în ultima clipă a vieții sale se revarsă și peste cel care își duce lucrarea de-a lungul unui mare număr de ani.

Ce minunat este însă că la Ștefan vedem cum chipul Domnului Isus se oglindește atât în viața lui, cât și în moartea lui! Nu numai că fața strălucea ca fața unui înger, când se afla în fața soborului, dar în cele din urmă clipe ale vieții sale, prin Duhul Sfânt care era în el, a fost în stare, ca și Stăpânul său, să se roage pentru ucigașii săi și să adoarmă în pace. Ce măreață este această biruință, o pildă grăitoare de ceea ce trebuie să fie orice credincios în viața sau în moartea sa, adică în el să fie oglindit chipul Domnului Isus, prin puterea Duhului Sfânt.

Să cugetăm adânc la această pildă. Este, pe cât de prețioasă, pe atât de practică. Niciodată legea n-ar fi putut ajunge la așa ceva. Nici un sistem religios de sub bolta cerului n-ar fi în stare să producă un rezultat atât de înalt. Este numai rodul marelui al adevăratului și gloriosului creștinism, care ne descoperă un Om glorios în cer și pe Dumnezeu în Om pe pământ. El, săvârșind lucrarea de ispășire și împăcând dreptatea lui Dumnezeu cu privire la problema păcatului, Și-a luat locul la dreapta lui Dumnezeu și a trimis pe Duhul Sfânt să locuiască în toți adevărații credincioși, ca să-i facă asemenea chipului gloriosului lor Stăpân.

Starea adevărată și normală a unui creștin este aceea a unui om plin de Duhul Sfânt, cucerit de un Mântuitor înviat și înălțat la ceruri, pe care Îl mărturisește în toate clipele vieții sale, în mijlocul oricăror împrejurări prin care ar putea să treacă viața de pe acest pământ a unui om. Acesta este adevăratul creștinism și numai acesta! Niciodată să nu ne mulțumim cu mai puțin!

3. Privind acum ultimul punct, ce drept minunat avem: „Urmați dar pilda lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți” (Efeseni 5.1). Nu este cu adevărat uimitor ca sărmăne creaturi ca noi să aibă parte și să se și bucure de dreptul acesta, de a urma pilda lui Dumnezeu? Negreșit că întrece orice gând omenesc și arată într-un fel luminos harul suveran al lui Dumnezeu și roadele minunate ale jertfei de răscumpărare.

Noi eram „morți în greșelile și în păcatele noastre ... Dar Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru dragostea Lui mare cu care ne-a iubit (fiind și noi morți în greșeli), ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți, prin credință). Și aceasta nu de la voi, este darul lui Dumnezeu. Nu din fapte, ca să nu se laude nimeni” (Efeseni 2.1 -9).

Prin harul nesfârșit al lui Dumnezeu am fost aduși în starea și în legătura de „copii preaiubiți”. De la început și până la sfârșit este numai lucrarea plină de har a lui Dumnezeu. Noi nu am fost chemați „să urmăm pilda lui Dumnezeu” numai ca să fim „copii preaiubiți”. Ce s-ar alege de noi dacă ar fi așa? Nu, ci prin bogata îndurare a lui Dumnezeu și pentru dragostea Lui cea mare, pe temeiul planului Său etern, îndeplinit prin jertfa desăvârșită a Domnului Isus și prin lucrarea Duhului Sfânt, am fost introduși în legătură eternă de copii, făcuți plăcuți după buna plăcere a Preaiubitului nostru Domn - și toate aceste drepturi glorioase ne sunt date și socotite ca fiind ale noastre mai înainte chiar ca măcar un singur cuvânt de chemare să ne fi fost adresat.

Responsabilități creștine

Rânduiala divină în timpul HARULUI este: întâi drepturi și apoi responsabilitate, contrar LEGII, care cere întâi răspundere, ajungând la drepturi numai după ce s-a îndeplinit ceea ce cerea răspunderea. Sub HAR, bucurându-ne deja de drepturile ce ni s-au dat, împlinim și cerințele răspunderii pe care o avem.

Dar cum vom urma pilda lui Dumnezeu, cum vom putea să-L imităm pe Dumnezeu? În Matei 5.38-48 se dă răspunsul. Tatăl nostru ceresc „face să răsară soarele peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei dreپți și peste cei nedreپți” și Domnul Isus ne invită și pe noi prin această pildă: „Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru Cel ceresc este desăvârșit”.

Pe cât este de simplu, pe atât este de prețios și practic. Tatăl nostru lucrează acum, în ce privește lumea, cu un har fără egal.

Nu va mai fi mult însă și El va judeca lumea cu dreptate, dar în timpul de acum El lucrează numai în har și tot așa trebuie să facem și noi. El este Modelul desăvârșit pe care Îl avem și trebuie să fim ca El; Fiul trebuie să semene cu Tatăl.

În toată purtarea noastră, în felul nostru de a fi, în duhul nostru, în viața noastră, avem dreptul să arătăm harul minunat al Cerescului nostru Tată. Ca să putem face lucrul acesta, trebuie să cercetăm mai întâi dumnezeiescul nostru Model. Ce scumpă cercetare! Cu cât vom cerceta mai adânc și cu toată inima Modelul nostru, cu atât mai bine Îl vom putea urma pilda. Cu cât vom respira mai mult atmosfera din jurul Tatălui nostru, cu atât mai mult harul Său, dragostea și bunătatea Lui vor străluci în toate căile noastre.

Terminând aceste câteva rânduri, te rog stăruitor iubite cititor, unește-te cu mine în rugăciune ca să cerem Domnului ca sfintele drepturi de care am vorbit să lucreze cu o putere nouă în inimile tuturor preaiubiților Săi. Dacă le- am fi cercetat complet, ar fi trebuit volume întregi; dar Duhul Sfânt poate să ne facă să le înțelegem și să le împlinim în viață pas cu pas și clipă de clipă. Luându-le împreună, ele dau un răspuns complet la întrebarea: Ce este un creștin?

- canal al Duhului Sfânt;

- oglindă a chipului Domnului Isus Hristos;

- imitator al pildei lui Dumnezeu.

Și, în sfârșit, dacă s-ar pune întrebarea: „cum se pot face aceste lucruri?”, iată răspunsul: în nici un caz printr-un efort legal, ci printr-o bucurie adâncă, liniștită, simplă și fără îndoieli - drepturi pe care harul suveran ni le-a dat în Domnul Isus înviat, drepturi luate în stăpânire prin Duhul Sfânt.

Să nu uităm și să nu pierdem niciodată din vedere că adevărata bucurie oferită de aceste drepturi este însoțită întotdeauna de dorința de a satisface cerințele răspunderii pe care o avem (1 Ioan 2.4- 6).

Pe scurt:

- dacă dorim să fim canale de binecuvântare, trebuie să bem;

- dacă dorim să oglindim chipul Domnului Isus, trebuie să privim țință la El;

- dacă dorim să urmăm (imităm) pilda lui Dumnezeu, trebuie să cercetăm Modelul nostru.

Dumnezeu dorește ca toate aceste lucruri să fie trăite în viața de zi cu zi de fiecare mădular al Domnului Isus, ca să se vadă lămurit și să se înțeleagă bine ceea ce este CREȘTINISMUL: nu un conglomerat de păreri sau un sistem de porunci, ci un mare și dumnezeiesc adevăr.

clickbible.org